

บทที่ 2

วัสดุอุปกรณ์และวิธีการทดลอง

วัสดุ

1. ผลไม้สำหรับหมักไวน์ ประกอบด้วย ลูกหัวแม่ม่วง มะม่วงหิมพานต์ และกำข้าม (มะหวาน)
2. เชื้อยีสต์ *Saccharomyces cerevisiae* สายพันธุ์ Burgandy จากห้องปฏิบัติการจุลชีววิทยา คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
3. อาหารเลี้ยงเชื้อ Potato Dextrose Broth จากบริษัท HiMedia Laboratories Pvt. Ltd., India
4. เอนไซม์
 - เอนไซม์ LALLYME HC, commercial grad จากบริษัท Lallemand Australia Ltd., Australia. LALLYME HC ประกอบด้วย poly-galacturonase, pectin esterase และ pectin lyase
 - เอนไซม์ Pectinase, AR 2.5 U/mg. จากบริษัท Fluka, Switzerland
5. สารช่วยตัดตะกอน
 - Casein, commercial grad
 - Gelatin, commercial grad
 - Bentonite, commercial grad
6. สารเคมี
 - Ammonium dihydrogenphosphate Ajax Finechem, Australia
 - Potassium metabisulphite จากบริษัท Ajax Finechem, Australia
 - Sodium hydrogenphosphate จากบริษัท Ajax Finechem, Australia
 - Potassium sodium tartrate จากบริษัท Ajax Finechem, Australia
 - Sodium hydroxide จากบริษัท Carlo Erba Reagents, France
 - Copper sulfate จากบริษัท Ajax Finechem, Australia
 - Sodium sulfate จากบริษัท Ajax Finechem, Australia
 - Sulfuric acid จากบริษัท Merck, Germany
 - Ammonium molydate จากบริษัท Ajax Finechem, Australia
 - Sodium arsenite จากบริษัท Fluka, Spain
 - Potassium chloride จากบริษัท Analar®, England
 - Hydrochloric acid จากบริษัท Lab-Scan Ltd., Ireland
 - Sodium acetate จากบริษัท Ajax Finechem, Australia

อุปกรณ์

1. เครื่องวัดความเป็นกรด-ค้าง (pH meter) ยี่ห้อ Orion รุ่น 420A
2. อ่างน้ำควบคุมอุณหภูมิ (water bath) ยี่ห้อ Memmert รุ่น W350
3. เครื่อง Hand refractometer ยี่ห้อ N.O.W Tokyo, Japan
4. Spectrophotometer ยี่ห้อ Technical Cooperation รุ่น U-2000
5. เครื่องวัดปริมาณแอลกอฮอล์ (ebulliometer) ยี่ห้อ DUJARDIN-SALLERON, France
6. แผ่นสเกลไวร์สำหรับอ่านค่าอุณหภูมิ และเปอร์เซ็นต์แอลกอฮอล์ (DUJARDIN-SALLERON scale) ยี่ห้อ DUJARDIN-SALLERON, France

วิธีการทดลอง

1. ผลการใช้เพคตินในการสกัดน้ำผลไม้ต่อคุณภาพของไวน์

เดิมเออนไซม์เพคตินในสถาบันการค้า 2 ชนิด ได้แก่ เอนไซม์ LALLYME HC และเอนไซม์ Pectinase ที่ได้จากเชื้อ *Aspergillus niger* โดยใช้ความเข้มข้น 0, 25 และ 50 พีพีเอ็ม ลงในน้ำสูกหว้า (อัตราส่วนสูกหว้าต่อน้ำเท่ากับ 1:1) นำไปบ่มที่อุณหภูมิห้องเป็นระยะเวลา 30 นาที (Sreenath and Santhanam, 1992) หยดปฏิกิริยาโดยแซ่นน้ำเดือดเป็นระยะเวลา 5 นาที ทำการทดลองซ้ำ 3 ชั้้า เก็บตัวอย่างไปตรวจวิเคราะห์หาองค์ประกอบของน้ำผลไม้ คือ ปริมาณน้ำตาลรีดิวช์ ความใส ปริมาณของเยื่อที่ละลาย ได้ทั้งหมด และปริมาณสารแอนโพรไไซานิน

2. ผลของการเดิมเอนไซม์เพคตินสตอร์การหมักไวน์สูกหว้า

2.1 การเตรียมหัวเชื้อ

การเตรียมหัวเชื้อเริ่มต้น โดยใช้เชื้อยีสต์ *Saccharomyces cerevisiae* สายพันธุ์ Burgandy ที่เลี้ยงในอาหาร Potato Dextrose Broth เข่า 200 รอบต่อนาที ที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 24 ชั่วโมง ใช้เชื้อเริ่มต้น 5 เปอร์เซ็นต์ เป็นหัวเชื้อเริ่มต้น

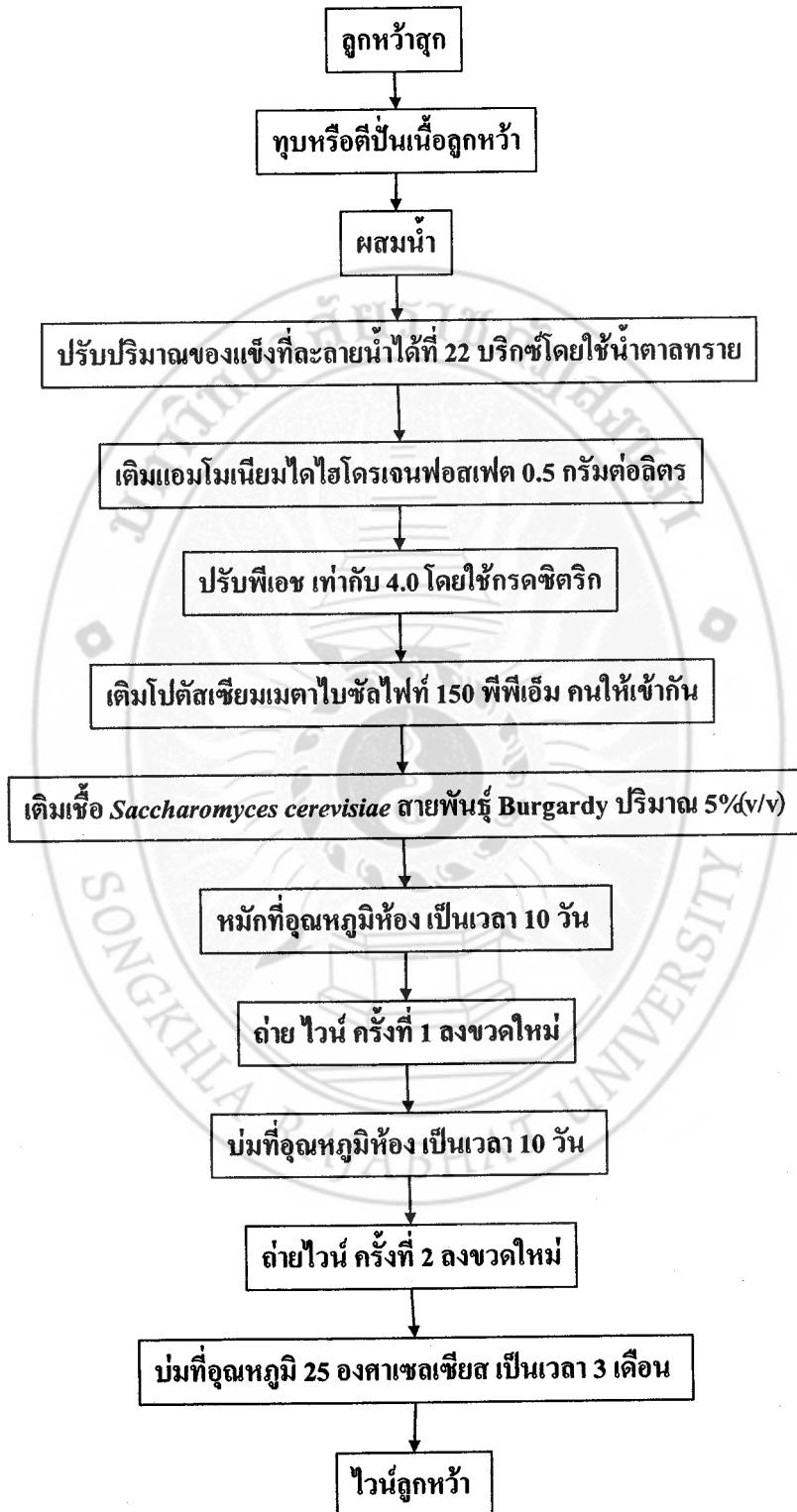
2.2 การเตรียมน้ำสูกหว้า

นำสูกหว้าสุกมาเจือจางกับน้ำในอัตราส่วน 1:1, 1:3, 1:6 และ 1:9 แล้วปรับความเข้มข้นของน้ำตาลให้เป็น 22 บริกซ์ โดยใช้น้ำตาลทราย และปรับพีเอชให้เป็น 4.0 โดยใช้กรดซิตริก หลังจากนั้นเติมแอมโมเนียมไนโตรเจนฟอสฟेट 0.5 กรัมต่อลิตร แล้วนำไปปั่นเชื้อโดยเติมสารโปเปตสเซี่ยมเมต้าไบซัลไฟด์ 150 พีพีเอ็ม

2.3 การหมักไวน์

นำหัวเชื้อที่ได้จากข้อ 2.1 มาเติมลงในน้ำสูกหว้าที่ได้จากข้อ 2.2 หลังจากนั้นปล่อยให้เกิดการหมักที่อุณหภูมิห้อง เป็นระยะเวลา 10 วัน จากนั้นถ่าย (rack) ไวน์ลงขวดใหม่ แล้วนำไปบ่มต่ออีก 10 วัน ที่อุณหภูมิห้อง หลังจากนั้นถ่ายไวน์ลงขวดใหม่อีกรอบ แล้วนำไวน์ที่ได้ไปบ่มที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส เป็นระยะเวลา 3 เดือน (ภาคที่ 1) ศึกษาการเปลี่ยนแปลงของไวน์ โดย

วิเคราะห์หาปริมาณน้ำตาลรีดิวซ์ ปริมาณแอลกอฮอล์ พีเอช ความใส ปริมาณกรดทั้งหมด ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมด และปริมาณแอนโซไซดานิน

ภาพที่ 1 กระบวนการผลิตไวน์ลูกหัว

2.4 การทดสอบทางประสาทสัมผัส

การทดสอบทางประสาทสัมผัส โดยการชิมไวน์ลูกหัวที่ผ่านกระบวนการหมักจากข้อ 2.3 โดยใช้ผู้ทดสอบจำนวน 30 คน เพื่อคัดเลือกไวน์ลูกหัวที่ให้กลิ่นรสที่ดีที่สุด

3. ศึกษาคุณสมบัติของไวน์ผลไม้

นำไวน์ผลไม้ 4 ชนิดคือ ไวน์มะเมื่า ไวน์ลูกหัว ไวน์มะม่วงหิมพานต์และไวน์กำ자 (มะหวด) ที่ผ่านกระบวนการหมักที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 10 วัน ทำการ rack ไวน์ลงขวดใหม่ ปล่อยให้หมักต่ออีก 10 วันแล้วทำการ rack ไวน์ลงขวดใหม่อีกครั้ง จากนั้นเก็บตัวอย่างนำไปวิเคราะห์ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมด ความใส พีอีซ ปริมาณกรดทั้งหมด และแอลกอฮอล์

4. ศึกษาผลของการใช้เพคตินสและสารช่วยตัดกระgonชนิดอื่นต่อความใสและคุณภาพของไวน์ผลไม้

นำไวน์ผลไม้ที่ผ่านกระบวนการหมักที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 10 วัน ทำการ rack ไวน์ลงขวดใหม่ ปล่อยให้หมักต่ออีก 10 วันแล้วทำการ rack ไวน์ลงขวดใหม่อีกครั้ง เตรียมไวน์แต่ละชนิดใส่ขวดทดลองปริมาตร 750 มิลลิลิตรทำการทดลองซ้ำ 3 ซ้ำ จากนั้นนำไวน์ที่ได้มาทำให้ใสโดย

- เติมเอนไซม์เพคตินส 0, 10, 25 และ 50 พีพีเอ็ม
- เติมเคซีน 0, 50, 100 และ 5000 พีพีเอ็ม
- เติมเจลลาติน 0, 10, 50 และ 100 พีพีเอ็ม
- เติมเบนโตโนï 0, 100, 300 และ 500 พีพีเอ็ม

5. วิเคราะห์ค่าความใสและคุณภาพของไวน์ผลไม้

โดยนำไวน์ผลไม้น้ำตัวอย่างไวน์มาวิเคราะห์ปริมาณน้ำตาลรีดิวช์ ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ ความเป็นกรด ความใส และปริมาณสารแอนโซไซดานิน ที่เวลา 0, 6, 12, 24, 48, 72 และ 168 ชั่วโมง และวัดแอลกอฮอล์ที่เวลา 0 และ 168 ชั่วโมง

วิธีการวิเคราะห์

1. การวัดปริมาณน้ำตาลรีดิวช์โดยวิธี Somogyi-Nelson method (Nelson, 1944; Somogyi, 1952)

สารเคมี

1. โซเดียมไฮดรเจนฟอสเฟต (disodium hydrogen orthophosphate dodecahydrate; $\text{Na}_2\text{HPO}_4 \cdot 12\text{H}_2\text{O}$)
2. โซเดียมโพแทสเซียมทาร์เทต (Rochelle salt; $\text{KNaC}_4\text{H}_4\text{O}_6 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$)
3. โซเดียมไฮดรอกไซด์ (Sodium hydroxide; NaOH)
4. คอปเปอร์ซัลเฟต (Copper sulfate; $\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$)

5. โซเดียมซัลไฟต์ (Sodium sulfate; Na_2SO_4)
6. กรดซัลฟูริก (sulfuric acid; H_2SO_4)
7. แอมโมเนียม โนโลบไดต์ (Ammonium molybdate; $(\text{NH}_4)_6\text{M}_7\text{O}_{24} \cdot 4\text{H}_2\text{O}$)
8. โซเดียมอาร์เซนেต (Sodium arsenite; $\text{Na}_2\text{HAs}_2\text{O}_7 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$)

วิธีการเตรียมสารเคมี

1. การเตรียมสารละลาย Copper reagent

ชั้งสารโซเดียมไฮดรอกไซด์ 71 กรัม และสารโซเดียมโพแทสเซียมทาร์เทต 40 กรัม มาละลายลงในน้ำกลั่นปริมาตร 700 มิลลิลิตร เติม 1 นอร์มอล โซเดียมไฮดรอกไซด์ ปริมาตร 100 มิลลิลิตร เติมสารละลายคอปเปอร์ซัลไฟต์ 8 กรัม ผสมให้เข้ากัน จากนั้นเติมสารโซเดียมซัลไฟต์ 180 กรัม ผสมให้เข้ากันแล้วนำไปปรับปริมาตรให้เป็น 1 ลิตร เก็บขวดสีชา ตั้งทิ้งไว้ 1-2 วัน ที่อุณหภูมิห้องก่อนนำมาใช้

2. การเตรียมสารละลาย Nelson reagent

ชั้งสารแอมโมเนียมโลบไดต์ 50 กรัม ละลายในน้ำกลั่นปริมาตร 900 มิลลิลิตร เติม กรดซัลฟูริกเข้มข้นปริมาตร 21 มิลลิลิตร คนให้เข้ากัน เติมสารโซเดียมอาร์เซนেต 3 กรัม ผสมให้เข้ากัน แล้วปรับปริมาตรให้เป็น 1 ลิตร เก็บในขวดสีชา 1-2 วัน ที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส ก่อนนำมาใช้

วิธีการวิเคราะห์ปริมาณน้ำตาลรีดิวช์

วิธีการเตรียมกราฟมาตรฐานของน้ำตาลกูลูโคส

- ก. เตรียมสารละลายของน้ำตาลกูลูโคสให้มีความเข้มข้น 0, 20, 40, 60, 80 และ 100 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร
- ข. ปีเปตสารละลายในข้อ ก. มาความเข้มข้นละ 1 มิลลิลิตร ลงในหลอดทดลอง (blank ใช้น้ำกลั่น 1 มิลลิลิตร แทน)
- ค. เติมสารละลาย Copper reagent ปริมาตร 1 มิลลิลิตร
- ง. นำไปต้มในน้ำเดือดเป็นระยะเวลา 10 นาที แล้วทำให้เย็นทันที
- จ. เติมสารละลาย Nelson reagent ปริมาตร 1 มิลลิลิตร เขย่าให้เข้ากัน ทิ้งไว้ 10 นาที ที่อุณหภูมิห้อง
- ฉ. เติมน้ำกลั่น 5 มิลลิลิตร ผสมให้เข้ากัน
- ช. นำไปวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 540 นาโนเมตร
- ชช. นำค่าที่ได้ไปเทียบกราฟมาตรฐาน แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ปริมาณน้ำตาล กูลูโคส และค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 540 นาโนเมตร

วิธีการวิเคราะห์ตัวอย่าง

ปีเปตสารละลายน้ำที่เจือจางได้เหมาะสมปริมาณ 1 มิลลิลิตร ลงในหลอดทดลองแล้วนำไปวิเคราะห์หาปริมาณน้ำตาลรีดิวช์ช์เข่นเดียวกับข้อ 1.1

2. การวิเคราะห์ปริมาณกรดทั้งหมด (total acidity) ตามวิธี AOAC (1990)

สารเคมี

1. โซเดียมไฮดรอกไซด์ (Sodium hydroxide; NaOH)
2. พีโนฟทาลีน

วิธีการวิเคราะห์

1. คูดตัวอย่าง 5 มิลลิลิตร
2. เติมน้ำกลั่นปริมาณ 45 มิลลิลิตร ในฟลาสก์ขนาด 250 มิลลิลิตร
3. หยดพีโนฟทาลีนลงไป 2-3 หยด
4. นำไปไหเทรตด้วยสารละลายน้ำ 0.05 นอร์มอล โซเดียมไฮดรอกไซด์ จนถึงจุดสูญสี (เกิดสีชมพูอ่อน)

วิธีการคำนวณ

$$\text{เปอร์เซ็นต์กรด} = \frac{(N)(V)(M_w)(100)}{(5)(1000)}$$

โดยที่	N	=	นอร์มอลของด่างที่ใช้
	V	=	ปริมาณด่างที่ใช้ในการไหเทรต (มิลลิลิตร)
	5	=	ปริมาณตัวอย่างที่ใช้ (มิลลิลิตร)
	100	=	คิดเป็นร้อยละ
	1000	=	การเปลี่ยน mg Equivalent เป็นกรัม Equivalent
	M _w	=	น้ำหนักโมเลกุลของกรดอะซิติก (60.05)

3. การวิเคราะห์หาปริมาณแอลกอฮอล์โดยใช้เครื่องวัดแอลกอฮอล์ (Ebulliometer) ตามวิธีของ Zeecklein และคณะ (1995)

Ebulliometer เป็นเครื่องมือที่ใช้หาปริมาณแอลกอฮอล์โดยการหาจุดเดือดแล้วเปรียบเทียบกับแผ่นสเกลไวสำหรับอ่านค่าอุณหภูมิ และเปอร์เซ็นต์แอลกอฮอล์ (DUJARDIN-SALLERON scale) เครื่องมือประกอบด้วยโลหะทรงกระบอก 2 ส่วน คือ ส่วน A และ B ต่อ กัน ทรงกระบอก ส่วน A จะเป็นส่วนที่บรรจุสารละลายน้ำที่ต้องการหาปริมาณแอลกอฮอล์ โดยบรรจุสารละลายน้ำที่ต้องการลงในช่อง C และเสียงเทอร์โมมิเตอร์ปิดไว้ สำหรับอ่านค่าอุณหภูมิ ใส่น้ำสำหรับล่อเย็นลงในช่อง D จากนั้นสูบต่อทรงกระบอก A และ B ตรงช่อง E ส่วน F เป็นที่ใช้สำหรับเปิดถ่ายสารละลายออก และท่อ G เป็นตำแหน่งสำหรับรวมเพลวไฟจากตะเกียง แสดงในภาพที่ 2

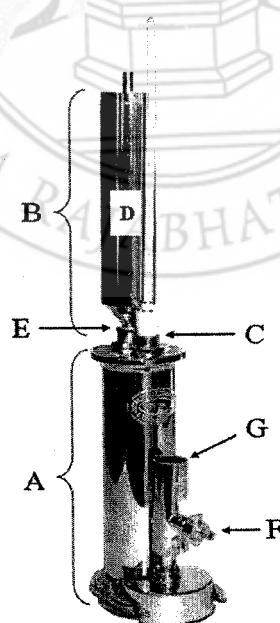
อุปกรณ์

1. เครื่องวัดปริมาณแอลกอฮอล์ (ebulliometer) ยี่ห้อ DUJARDIN-SALLERON ประเทศฝรั่งเศส
2. แผ่นสเกล ไวสำหรับอ่านค่าอุณหภูมิ และเปอร์เซ็นต์แอลกอฮอล์ (DUJARDIN-SALLERON scale) (ภาพที่ 3)

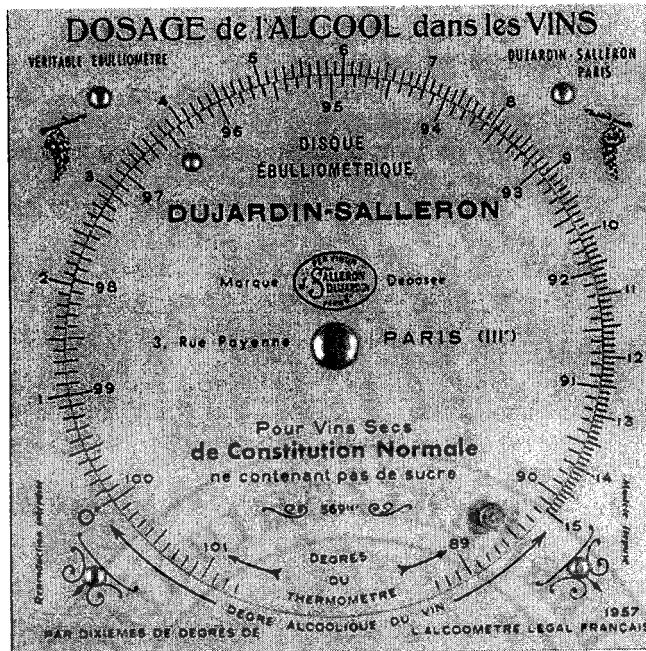
วิธีการวิเคราะห์

1. การหาจุดเดือดของน้ำกลั่น
 - ก. เติมน้ำกลั่นปริมาตร 30 มิลลิลิตรลงในช่อง C และเสียบเทอร์โมมิเตอร์ปิดไว้
 - ข. เติมน้ำกล่อมเย็นในช่อง D จากนั้นรวมต่อทรงกระบอก A และ B ตรงช่อง E
 - ค. จุดตะเกียงแล้ววางไว้ได้ท่อ G
 - ง. เมื่อน้ำเดือดแล้วอ่านอุณหภูมิที่คงที่ (คงที่ประมาณ 15-30 วินาที)
 - จ. นำค่าของอุณหภูมิที่ได้ไปรับสเกล โดยให้ขีดศูนย์ของสเกลวงนอกตรงกับค่าอุณหภูมิจุดเดือดของน้ำกลั่น
2. การหาจุดเดือดของตัวอย่าง

เติมสารละลายตัวอย่างปริมาตร 50 มิลลิลิตร ลงในช่อง C และเสียบเทอร์โมมิเตอร์ จากนั้นนำไปวิเคราะห์เช่นเดียวข้อ 4.1 ตั้งแต่ข้อ ข. ถึง ง. การอ่านค่าปริมาณแอลกอฮอล์ ให้อ่านค่าปริมาณแอลกอฮอล์จากแผ่นสเกลวงนอกที่ตรงกับค่าอุณหภูมิจุดเดือดของสารละลายตัวอย่างที่ได้หน่วยของปริมาณแอลกอฮอล์ที่ได้คือ เปอร์เซ็นต์ ปริมาตรต่อปริมาตร (% v/v)

ภาพที่ 2 เครื่องวัดปริมาณแอลกอฮอล์

ภาพที่ 3 แผ่นสเกลสำหรับอ่านค่าอุณหภูมิ และเบอร์เซนต์แอลกอฮอล์

4. การหาปริมาณโซเดียมไนเตรต (Fuleki และ Francis, 1968)

สารเคมี

2. โพแทสเซียมคลอไรด์ (Potassium chloride; KCl)
3. กรดไฮโดรคลอริก (Hydrochloric acid; HCl)
4. โซเดียมอะซีเตต (Sodium acetate)

วิธีการเตรียมสารเคมี

1. สารละลายน้ำฟเฟอร์พีเอช 1

ผสมสารละลายน้ำโพแทสเซียมคลอไรด์ 0.2 นอร์มอล ปริมาตร 125 มิลลิลิตร กับสารละลายน้ำกรดไฮโดรคลอริก 0.2 นอร์มอล ปริมาตร 385 มิลลิลิตร แล้วปรับให้ได้พีเอช 1.0 แล้วปรับปริมาตรให้เป็น 1 ลิตร

2. สารละลายน้ำฟเฟอร์พีเอช 4.5

ผสมสารละลายน้ำโซเดียมอะซีเตต 1 นอร์มอล ปริมาตร 100 มิลลิลิตร กับสารละลายน้ำกรดไฮโดรคลอริก 1 นอร์มอล ปริมาตร 240 มิลลิลิตร แล้วปรับให้ได้พีเอช 4.5 แล้วปรับปริมาตรให้เป็น 1 ลิตร

วิธีการวิเคราะห์

1. ผสมสารละลายน้ำตัวอย่าง กับสารละลายน้ำฟเฟอร์พีเอช 1 อัตราส่วน 1:10
2. ผสมสารละลายน้ำตัวอย่าง กับสารละลายน้ำฟเฟอร์พีเอช 4.5 อัตราส่วน 1:10

3. นำสารละลายจากข้อ 1 และ 2 ตั้งทึ้งไว้ในที่มีดีที่อุณหภูมิห้อง เป็นระยะเวลา 2 ชั่วโมง
4. นำสารละลายที่ปรับด้วยสารละลายบัฟเฟอร์พีเอช 1.0 และพีเอช 4.5 ไปวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 515 นาโนเมตร และ 700 นาโนเมตร (blank ใช้น้ำกลั่นแทนสารละลายตัวอย่าง)

วิธีการคำนวณ

$$\text{ปริมาณแอนโซไซดานิน} = \frac{(A_1 - A_2)(DF)(M_w)(1000)}{(E)(I)}$$

โดยที่	A_1	=	OD ₅₁₅ -OD ₇₀₀ ในสารละลายบัฟเฟอร์พีเอช 1.0
	A_2	=	OD ₅₁₅ -OD ₇₀₀ ในสารละลายบัฟเฟอร์พีเอช 4.5
	DF	=	dilution factor
	E	=	ค่าโน้มล้าร์ Absorbance ของ Cyanidin-3-glucoside เท่ากับ 26900
	I	=	1.0
	M _w	=	น้ำหนักโมเลกุลของของ Cyanidin-3-glucoside เท่ากับ 449.2

5. การวัดค่าพีเอช

วัดค่าพีเอช โดยใช้เครื่อง pH meter ยี่ห้อ Orion รุ่น 420A

6. การหาปริมาณของเย็นที่ละลายได้ทั้งหมด

วัดค่าปริมาณของเย็นที่ละลายได้ทั้งหมด โดยใช้เครื่อง Hand refractometer

7. การวิเคราะห์ความใส (%T; %Transmittance)

วัดค่าความใสหรือ %Transmittance โดยใช้เครื่องวัดค่าดูดกลืนแสง (spectrophotometer) ยี่ห้อ Technical Corporation รุ่น U-2000 ที่ความยาวคลื่น 660 นาโนเมตร โดยใช้น้ำกลั่นเป็น blank

8. การวิเคราะห์ทางสถิติ

ในแต่ละขั้นตอนของการศึกษาจะมีการวางแผนการทดลองแบบสุ่มตกลอต (Completely Randomized Design, CRD) โดยกำหนดให้จำนวนซ้ำ (replication) ใน การศึกษาแต่ละครั้งเท่ากับ 3 ซ้ำ และวิเคราะห์ค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistic Package for the Social Science) Version 14.0

๙

๖๖๓.๒

๔๖๗

158092